

bolj ali manj temnih površin na trebuhu, ki so ravno tako znamenje zelo bledih kanj. Kačar, kot sem naposled le zaključil, je neuspešno prežal na plen in potem odletel v severovzhodni smeri. *Ruud van der Helm, Korveezeestraat 37, 2628 BD Delft, Nizozemska*

ŠKRJANČAR *Falco subbuteo*, **GRIVAR** *Columba palumbus*

HOBBY, WOOD PIGEON - *A nest of Hobby and another one of Wood Pigeon on the same willow on 8th July 1990 at Ljubljansko barje*

8. julija 1990 sem bil skupaj z Bogdanom Vidicem v Lipah na Ljubljanskem barju. Na suhi veji pod vrhom vrbe sem opazil sedečega škrjančarja, ki je nemo opazoval okolico. Čez dobro uro sva se ponovno vrnila na to mesto in tudi škrjančar je bil še vedno na isti veji. Ko sva se mu malo približala, je odletel. V tistem trenutku pa je s sosednje vrbe iz gnezda zletel še en škrjančar, verjetno samica. Ko sva si od spodaj ogledovala škrjančarjevo gnezdo, sva na sosednji veji opazila še eno gnezdo, iz katerega je štrlel rep valeče ptice. Kasneje sva ugotovila, da je v tem drugem gnezdu valil grivar. 15. julija sem splezal do škrjančarjevega gnezda in v njem našel dve topli jajci. Tudi divji golob je še valil v svojem gnezdu. Tako sta na isti vrbi istočasno valila škrjančar in divji golob.

Dare Šere, Langusova 10, SI-1000 Ljubljana

VELIKI PRODNİK *Calidris canutus*

RED KNOT - *On 14th September 1997 at Sečovlje salina*

Že precej dolgo sem mami obljubljala vodomca, zato sva se 14.9.1997 po celonočnem dežju odpravili na morje. Bolj mimogrede sva se ustavili v strunjanskih solinah, saj sem še vedno imela v spominu spremenljive prodnike, ki sva jih s prijateljico opazovali iz neverjetne bližine prejšnje leto. Tokrat je tam kar mrgolelo črnoglavih galebov *Larus melanocephalus*, ki sem jih v svoji lenobi sprva odpra-

vila kot rečne, kasneje pa sem se spomnila Rubiničevega predavanja in se odločila malce pokukati v knjigo. Ko sem potovala med njimi s teleskopom, sem odkrila celo kričavo čigro *Sterna sandvicensis*, ki se je ravno spravljala k počitku. Mojega ogledovanja galebov je bilo konec takrat, ko sva z mamo nehote splašili nekega pobrežnika. V letu sem videla le trikotno belino, ki je s trtice segala na hrbet, zato sem najprej pomislila na kakšnega martinca. Ptica se je kot nalašč spustila v bližnji bazen, kjer sva jo na podlagi razločno progastega hrbtnega in bočnega perja, rahlo navzgor zakrivljenega dolgega kljuna ter opazovanja v letu (v perutih ni bilo opaziti beline) določili kot progastorepega kljunača v zimskem perju. Najbolj mi je padla v oči snežno bela, močna nadočesna progga, ki pa v Jonsso-novem priročniku sploh ni vrisana. Medtem ko sva se skušali kljunaču po spolzkem nasipu še bolj približati, je brez glasu odletel in kasneje ga nisva več videli, čeprav sva ravno zaradi njega še nekajkrat prehodili nekatere bazene in plezali prek zapornic. Slabo vreme ponoči pa nama je pripravilo še nekaj presenečenj v sečoveljskih solinah. Po razmočenem solinskem blatu so se mirno prehranjevali komatni deževniki *Charadrius hiaticula* in mali prodniki *Calidris minuta*, katerih drobnost sva občudovali kar brez daljnogleda. Nekje na drugi strani bazena je mama odkrila dva večja pobrežnika, ki sva se jima morali zaradi zoprnih sunkov burje bolj približati. Ko sem ju končno imela v teleskopu, sta me popolnoma zbegala, saj nisem vedela, kam bi ju dala. Kratek kljun, zelene noge, sivo perje in velikost (bila sta približno 4-krat zajetnejša od malih prodnikov) pa so me na koncu vendarle prepričali, da opazujeva dva velika prodnika *Calidris canutus* v zimskem perju. Po pripetljaju s kljunačem se mi je zdelo, da je redkosti za ta dan pač zadosti. Sumim pa, da je mamo navzlic moji zanesenosti najbolj očaral kovinsko modri blesk vodomčevega hrbita, ko je brzel navzgor po kanalu v Strunjanu.

*Katarina Senegačnik, Gorkičeva 14,
1000 Ljubljana*